

Protokół

26. posiedzenia, V. sesyi, IV. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 16. Października 1882.

Początek o godz. 11. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy Dr. Mikołaj Zyblikiewicz.

Sekretarze posłowie: Czaykowski Alfons, Jasiński Józef, Turzański.

Obecnych posłów 111.

Ze strony c. k. Rządu: Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa Filip Zaleski.

Marszałek otwiera posiedzenie i oznajmia, że protokoły z 24. i 25. posiedzenia uznaje za przyjęte, gdyż żadnych przeciw nim nie poczyniono zarzutów.

Marszałek uwiadamia Izbę iż udzielił p. Dunajewskiemu Julianowi urlopu do końca sesyi sejmowej.

Sekretarz p. Jasiński Józef odczytuje treść petycyj od Nr. 719 do 730. Petycye Nr. 719 do 728 i petycya Nr. 730 przekazane zostały, w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 13. października 1882, Wydziałowi krajowemu, petycyę zaś Nr. 729 gminy Mikołajowie w sprawie uiszczenia podatków, przydziela Marszałek komisji administracyjnej.

Marszałek uwiadamia Izbę, iż p. Onyszkiewicz z powodu słabości nie może wziąć udziału w obradach sejmowych.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Pierwszym punktem jest trzecie czytanie ustawy o zmianie artykułów 18, 19 i 28 ustawy krajowej szkolnej z dnia 2 maja 1873 Nr. 250 d. u. k. oraz rezolucyi do c. k. Rządu w tej sprawie.

Sprawozdawca p. Czerkawski odczytuje tę ustawę oraz rezolucyę, a Izba uchwala je w trzeciem czytaniu.

Następuje sprawozdanie komisji edukacyjnej o wniosku posła Euzebiusza Czerkawskiego względem rewizyi państwowych ustaw szkolnych.

Sprawozdawca p. Czerkawski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Wzywa się c. k. Rząd, ażeby poczynił stosowne kroki w celu rewizyi państwowych ustaw szkolnych, o ile one w teraźniejszej swej osnowie, z uszczerbkiem autonomii krajowej przekraczają akreślone w ustawie zasadniczej z d. 21. grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 141) §. 11. lit. i, i §. 12. ustawodawstwu państwowemu granice.“

Po przemówieniu pp. Antoniewicza, Romanowicza i sprawozdawcy, uchwała Izba wniosek komisji.

Następuje z kolei sprawozdanie komisji dla spraw gminnych kas pożyczkowych o wniosku Wydziału krajowego względem urządzenia zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin.

Sprawozdawca p. Skalkowski zwolniony na wniosek p. Małeckiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy.

U S T A W A

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zarządzie gminnych kas pożyczkowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje :

§. 1. Wydział krajowy, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem wydaje regulaminy, a Wydziały powiatowe w obrębie tych regulaminów — instrukcyje dla zarządów gminnych kas pożyczkowych co do postępowania przy udzielaniu i ściąganiu pożyczek tudzież co do prowadzenia i składania rachunków.

§. 2. Zarząd gminnej kasy pożyczkowej obowiązany jest zastosować się do tych regulaminów i instrukcyi, tudzież do wszelkich poleceń Wydziału powiatowego w przedmiocie zawiadywania kasą.

Członków zarządu gminnej kasy pożyczkowej, przekraczających ten przepis, może Wydział powiatowy karać grzywnami do 20 zł. w. a. Kary te wpływają do kasy Rady powiatowej.

§. 3. Gminne kasy pożyczkowe, które skutkiem nierzetelnej lub wadliwej administracyi utraciły znaczną część funduszów, albo też tak są zarządzane, iż nie można spodziewać się działalności pożytecznej dla ogółu członków gminy — mogą być objęte pod zarząd Wydziału powiatowego.

Wydział powiatowy obejmuje zarząd gminnej kasy pożyczkowej na podstawie swego orzeczenia które gminie na ręce naczelnika doręczyć należy.

§. 4. Wydział powiatowy, orzekając o objęciu gminnej kasy pożyczkowej pod swój zarząd, zamianuje równocześnie ze swego ramienia zawiadowcę tej kasy i o tem postanowieniu gminę uwiadomi.

Skoro orzeczenie Wydziału powiatowego względem objęcia zarządu gminnej kasy pożyczkowej stanie się prawomocnem, Wydział powiatowy wprowadzi zamianowanego zawiadowcę w Zarząd kasy.

Naczelnik gminy i kasyerzy kasy pożyczkowej obowiązani są oddać zamianowanemu przez Wydział powiatowy zawiadowcy wszelkie fundusze kasy, tudzież odnoszące się do administracyi kasy dokumenta i księgi.

§. 5. Zawiadowca gminnej kasy pożyczkowej zamianowany przez Wydział powiatowy jest prawnym zastępcą tej kasy w obec c. k. Sądów i Władz.

§. 6. Zawiadowca gminnej kasy pożyczkowej złoży przed rozpoczęciem urzędowania w ręce naczelnika politycznej władzy powiatowej, lub jego zastępcy i w obecności delegata Wydziału powiatowego — przyrzeczenie w miejsce przysięgi, że poruczone mu obowiązki sumiennie wykonywać będzie.

§. 7. Wynagrodzenie dla zawiadowcy wyznaczy Wydział powiatowy z czystego zysku gminnej kasy pożyczkowej.

Jeżeli dochody kasy pożyczkowej na odpowiednie wynagrodzenie zawiadowcy nie wystarczają — wyznaczy Wydział powiatowy z funduszów tej kasy stosowną remuneracyę.

§. 8. Zawiadowca gminnej kasy pożyczkowej obowiązany jest w zarządzie kasy stosować się

ściśle do regulaminów przez Wydział krajowy wydać się mających, tudzież do szczegółowych instrukcji i poleceń Wydziału powiatowego.

W szczególności obowiązany jest zawiadowca przedkładać rachunki z zarządu kasy Wydziałowi powiatowemu i poddać się wszelkiej kontroli, jaką Wydział powiatowy za potrzebną uzna.

Delegatowi Wydziału powiatowego przysłuża prawo każdego czasu przeprowadzić skontro kasy ksiąg i dokumentów.

§. 9. Z początkiem każdego roku słonecznego obowiązany jest zawiadowca gminnej kasy pożyczkowej przedłożyć Wydziałowi powiatowemu zamknięcie rachunków kasy i bilans za rok ubiegły.

Reszta czystego zysku, pozostająca po wyznaczeniu pewnej kwoty na renumerację zawiadowcy (§. 7.) będzie, stosownie do uchwały Wydziału powiatowego bądź to dołączoną do funduszu zakładowego kasy — bądź też wydaną naczelnikowi gminy na potrzeby gminne.

Co roku Wydział powiatowy udzieli gminie zatwierdzone już rachunki za rok ubiegły, tudzież zawiadomi gminę o stanie kasy i rozdziale zysku.

§. 10. Pożyczki z funduszu gminnej kasy pożyczkowej, przez Wydział powiatowy administrowanej mogą być udzielane tylko członkom dotyczącej gminy.

Co do tymczasowej lokacyi wpływającej gotówki — zawiadowca kasy zastosuje się do poleceń Wydziału powiatowego.

Członek gminy chcący zaciągnąć pożyczkę, winien zgłosić się osobiście do zawiadowcy kasy i złożyć mu potrzebne dowody i wyjaśnienia.

Zawiadowca kasy rozstrzygnie co do udzielenia lub odmówienia pożyczki — po wysłuchaniu zdania naczelnika gminy, tudzież dwóch mężów zaufania, których rada gminna wybierze.

Gdyby rada gminna ociągała się z wyborem mężów zaufania, zamianuje ich Wydział powiatowy z pośród członków gminy.

Jeżeli naczelnik gminy i jeden z mężów zaufania, lub też obaj mężowie zaufania oświadczą się przeciw udzieleniu pożyczki — nie może być pożyczka udzieloną.

Zawiadowca kasy może jednak pomimo przychylniej opinii naczelnika lub mężów zaufania odmówić udzielenia pożyczki.

Przeciw takiemu rozstrzygnięciu nie ma odwołania.

§. 11. Warunki udzielenia i zabezpieczenia pożyczki, forma obligu dłużnego i terminu spłaty — oznaczy zawiadowca kasy, stosując się w tej mierze do postanowień regulaminu.

Stopę procentową od pożyczek i wysokość prowizyi zwłoki oznaczy co roku Wydział powiatowy.

§. 12. Wydział powiatowy może zawiesić na pewien czas udzielanie pożyczek z gminnej kasy pożyczkowej przez siebie administrowanej i postanowi w jaki sposób wpływająca gotówka ma być ulokowana.

O takim zarządzeniu należy gminę zawiadomić.

§. 13. Zawiadowca gminnej kasy pożyczkowej może być każdego czasu, za uchwałą Wydziału powiatowego usuniętym z tego urzędu.

§. 14. Zarząd gminnej kasy pożyczkowej przez zawiadowcę z ramienia Wydziału powiatowego może być każdego czasu na żądanie rady gminnej orzeczeniem Wydziału powiatowego uchylony i oddany na powrót gminie, jeżeli Wydział powiatowy nabędzie przekonania iż nie ma powodu obawiać się nieprawidłowej administracyi tej kasy.

§. 15. Przeciw orzeczeniom i rozporządzeniom Wydziału powiatowego, wydanym na podstawie §§. 3. 12. i 14. tej ustawy, tudzież przeciw nałożeniu grzywny w myśl §. 2. ustawy, może być wniesiony rekurs do Wydziału krajowego na ręce Wydziału powiatowego, w przeciagu 14 dni.

Przeciw wszelkim innym rozporządzeniom Wydziału powiatowego, na podstawie tej ustawy wydanym, niema odwołania.

§. 16. Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Po przemówieniu c. k. komisarza rządowego czyni wniosek P. Zatorski:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

„1. Nad sprawozdaniem komisji dla spraw gminnych kas pożyczkowych, o wniosku Wydziału krajowego względem urządzenia zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin, przechodzi się do porządku dziennego.

2. Wzywa się Wydział krajowy, aby wniosek swój o urządzenie zbiorowych kas pożyczkowych dla gmin, na najbliższej sesji na nowo Sejmowi przedłożył.“

W tej sprawie przemawia jeszcze p. Dobrzański.

W ciągu przemówienia p. Dobrzańskiego obejmuje ks. biskup Stupnicki przewodniczenie.

Izba popiera w oddzielnem głosowaniu oba wnioski p. Zatorskiego, poczem zamknięto dyskusję.

Przemawiają jeszcze zapisani do głosu pp: Starowiejski, Krukowiecki i Haller, który zamiast drugiego punktu wniosku p. Zatorskiego czyni wniosek następujący :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

„Wzywa się Wydział krajowy ażeby na przyszłej Sesji wniósł do Sejmu projekt urządzenia zbiorowych kas gminnych.“

P. Zatorski przystępuje do tego wniosku.

Izba popiera wniosek p. Hallera, poczem zabiera głos sprawozdawca.

Marszałek obejmuje przewodniczenie.

Izba uchwala punkt I. wniosku p. Zatorskiego przejścia do porządku dziennego nad wnioskiem komisji, a odrzuca wniosek p. Hallera, do którego p. Zatorski się przychylił.

Następuje z porządku Sprawozdanie komisji kultury krajowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w sprawie przemysłu domowego i drobnego.

Sprawozdawca p. Merunowicz uwolniony od czytania sprawozdania, czyni imieniem komisji zmianę we wniosku który opiewać ma :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1. „Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności jego w sprawach przemysłu domowego i drobnego L. W. kr. 38.795/82“

2. „Sejm przyjmuje do wiadomości przedłożony przez komisję kultury krajowej statut „Komisji krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego“ i upoważnia Wydział krajowy do rokowań z e. k. Rządem w przedmiocie utworzenia rzeczonej komisji do poczynienia zmian w statucie, które w skutek tych rokowań okazały by się niezbędnymi i do ustanowienia komisji bez odwołania się do Sejmu.“

Statut ten opiewa :

S t a t u t

Komisji krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego.

§. 1. Zadaniem Komisji krajowej jest podniesienie przemysłu domowego i rękodzielniczego w kraju, mianowicie udoskonalenie i rozpowszechnienie fachowej nauki przemysłowej.

§. 2. W sprawach organizacyi szkół przemysłowych w Galicyi, o ile sprawy ich wchodzą w zakres działania władz państwowych a koszta zakładania ich i utrzymywania pokrywane są z funduszków Państwa, służyć ma Komisya krajowa Ministrowi oświecenia za organ doradcy. W szczególności będzie on zasięgał jej zdania w sprawach organizacyi szkół przemysłowych, warsztatów wzorowych, i t. p. również w sprawach zakładania, urządzania, zwijania, przenoszenia fachowych szkół przemysłowych, szkół rysunków i modelowania w Galicyi.

§. 3. Sprawami dotyczącymi fachowej nauki przemysłowej, w szkołach zakładanych i utrzymywanych kosztem kraju, lub z funduszków krajowych subwencyonowanych, zawiaduje Komisya krajowa w zastępstwie Wydziału krajowego, mianowicie :

a). Postanawia o założeniu fachowych szkół przemysłowych i warsztatów wzorowych, utrzymywanych kosztem kraju, powiatów i gmin, towarzystw lub osób prywatnych. Przeprowadza w tym celu z temi korporacyami i osobami rokowania, względem przyłożenia się do kosztów założenia i

utrzymania tych zakładów i względem ich urządzenia, zatwierdza statuta, regulamina, plany nauki dla tych szkół i warsztatów. Powołuje nauczycieli dla szkół utrzymywanych z funduszu krajowego, zatwierdza wybór nauczycieli dla szkół zakładanych przez gminy i powiaty, a zasilanych z funduszu krajowego. o ile według statutu organizacyjnego założyciele mają zastrzeżone mianowanie nauczycieli. Sprawuje nadzór i zwierzchnie kierownictwo tych zakładów, już to przez członków, których wysłał z grona swego dla inspekcji, już to przez osobnych na wniosek Komisji krajowej przez Wydział krajowy mianowanych inspektorów krajowych, których zakres czynności i obowiązki określa osobny regulamin i instrukcje, i zdaje o stanie tych szkół i warsztatów wzorowych sprawę Sejmowi krajowemu za pośrednictwem Wydziału krajowego.

b) Uchwala zasiłki z kredytu rocznego, jaki Sejm przyzwoli na cele nauki przemysłowej dla fachowych szkół przemysłowych i warsztatów wzorowych, założonych przez c. k. Rząd i utrzymywanych kosztem skarbu Państwa i przeprowadza w tym celu poprzednie rokowania z c. k. Rządem.

c) Urządza wystawy krajowych wyrobów przemysłu, w szczególności wystawy wyrobów szkół, i warsztatów, o których mowa w ustępie a) i wystawy wzorów modeli i narzędzi rękodzielniczych.

d) Udziela stypendyów lub zasiłków uczniom szkół i warsztatów wzorowych i osobom posiadającym wiadomości techniczno-przemysłowe, dla uzupełnienia wykształcenia zawodowego w kraju lub za granicą.

e) Bada stosunki i potrzeby przemysłu domowego i rękodzielniczego w kraju, zbiera daty statystyczne i wysłał ludzi zawodu za granicę dla poznania warunków obcej produkcji przemysłowej.

f) Ma staranie o rozwój muzeów przemysłowych w kraju.

§. 4. W sprawach i czynnościach podejmowanych dla popierania przemysłu innymi środkami jak zapomocą nauki przemysłowej, służy Komisja krajowa Wydziałowi krajowemu za organ doradcy.

§. 5. Komisja krajowa przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski co do wysokości rocznej dotacji z funduszu krajowego, potrzebnej na pokrycie wydatków połączonych z czynnościami w §. 3, wyszczególnionemi, w celu wyjednania przyzwolenia Sejmu.

Przyzwolonymi funduszami zarządza komisja i zdaje z nich liczbę, przedkładając Wydziałowi krajowemu roczne zamknięcie swoich rachunków.

§. 6. W skład komisji krajowej wchodzi:

a) Marszałek krajowy jako Przewodniczący.

b) Mianowany przez c. k. Rząd zastępca Rządu.

c) Członek Wydziału krajowego, Szef departamentu, do którego należą sprawy przemysłowe.

d) Osoby powołane z Galicyi przez c. k. Ministra oświecenia na członków państwowej centralnej Komisji dla nauk przemysłowych we Wiedniu.

e) Osoby, powołane przez Wydział krajowy na członków Komisji krajowej w takiej liczbie, ile powołał ces. król. Rząd z Galicyi do państwowej centralnej komisji dla nauk przemysłowych we Wiedniu. W każdym jednak razie powołał Wydział krajowy nie mniej jak trzech członków.

f) Tak założona komisja ma prawo powołać jeszcze trzech członków do grona swojego.

§. 7. Marszałek krajowy jest prezesem Komisji krajowej. Dla zastępowania Prezesa w razie potrzeby wybierze Komisja krajowa ze swego grona Wice-prezesa pierwszego i Wice-prezesa drugiego.

§. 8. Do ważności uchwał potrzeba obecności Prezesa lub jego zastępcy i najmniej sześciu członków.

§. 9. Komisja krajowa ma prawo:

a) Wyznaczać z grona swego stałe sekcje dla pewnych działów czynności.

b) Tworzyć z członków swoich komisje do zbadania i przygotowania spraw.

c) Powoływać osoby z poza grona swego na delegatów do prowadzenia czynności przez Komisję krajową wskazanych w jej zastępstwie.

d) Powoływać w specjalnych sprawach mężów zawodu jako znawców do udziału w obradach Komisji.

§. 10. Zwyczajne zebrania Komisji krajowej odbywają się bez poprzedniego zwołania cztery razy do roku, mianowicie: 3. stycznia, 3. kwietnia, 3. czerwca i 3. października każdego roku we Lwowie w biurze Komisji krajowej.

Kancelarya Komisji krajowej ma rozesłać członkom na 14 dni przed każdym posiedzeniem porządek dzienny.

Nadzwyczajne zebrania Komisji krajowej zwołuje jej Przewodniczący, ilekroć uzna potrzebę lub jeżeli zażąda tego najmniej trzech członków z oznaczeniem spraw, dla których domagają się nadzwyczajnego zebrania Komisji.

§. 11. Komisya krajowa mianuje swego sekretarza i wyznacza temuż wynagrodzenie, a w razie potrzeby dodaje mu odpowiednią pomoc kancelaryjną:

Mają być oznaczone stałe godziny dnia, w których sekretarz Komisji krajowej winien być obecnym w biurze Komisji krajowej dla udzielania informacji członkom Komisji i stronom, zresztą określi osobna instrukcja zakres czynności i obowiązki tego funkcyonaryusza, jakoteż w ogólności sposób załatwiania spraw przez biuro Komisji.

§. 12. Pisma wychodzące z Komisji krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego, mają być zaopatrzone podpisem Prezesa lub jednego z Wiceprezesów.

Sprawozdania do c. k. Władz centralnych przesyła Komisya krajowa na ręce Namiestnika.

Z Władzami w kraju koresponduje Komisya krajowa bezpośrednio.

§. 13. Wydział krajowy dostarcza Komisji lokalu dla odbywania posiedzeń i dla biura.

§. 14. Członkowie wykonujący czynności z polecenia Komisji krajowej po za miejscem zamieszkania otrzymują diety w kwocie 5 zł. za każdy dzień użyty do czynności i jako zwrot kosztów podróży, za podróż koleją żelazną opłaty I. klasy, a za podróż drogą pocztową po 1 zł. 50 ct w. a. za miarimeter.

§. 15. Delegaci i korespondenci mają prawo żądać zwrotu wydatków poniesionych z powodu poruczonej im czynności. Korespondentom mogą być przyznawane remuneracye w kwotach ryczałtowych, według uznania Komisji krajowej.

§. 16. Mianowani przez Wydział krajowy lub przez Komisję członkowie, którzy nie wzięli udziału w trzech po sobie następujących posiedzeniach komisji krajowej i nieusprawiedliwili swej nieobecności, przestają być członkami komisji.

Przystąpiono do rozpraw szczegółowych.

Izba uchwała punkt 1. wniosku komisji bez dyskusji.

P. Bartmański czyni następujący wniosek w miejsce 2. punktu wniosku komisji:

Sejm wzywa Wydział krajowy aby na podstawie wypracowanego przez sejmową komisję kultury krajowej statutu „komisji krajowej dla spraw przemysłu domowego i rękodzielniczego“ wdrożył rokowania z c. k. Rządem w przedmiocie utworzenia rzeczonyj komisji i upoważnia zarazem Wydział krajowy do wydania statutu i ustanowienia komisji krajowej bez odwołania się do Sejmu.

Izba popiera ten wniosek.

P. Gross czyni następującą poprawkę do 2. punktu wniosku komisji:

Ażeby zamiast słowa „zatwierdza“ powiedziane było: „zgadzając się w zasadzie z przedłożonym przez komisją kultury kraj. statutem.

Izba popiera poprawkę p. Grossa.

Po przemówieniu pp. Bartmańskiego i Merunowicza uchwała Izba wniosek p. Bartmańskiego, a tem samem odpada wniosek p. Grossa i komisji.

Przystąpiono do sprawozdania komisji kultury kraj. o petycyi Rady powiatowej w Horodence w sprawie założenia niższej szkoły rolniczej w Horodence.

Sprawozdawca poseł Polanowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

»I. Wzywa się Wydział krajowy by w ciągu roku 1883 przeprowadził rokowania z c. k. Rządem o udział w kosztach założenia i utrzymania szkół niższych rolniczych włościańskich a w szczególności o założenie szkół takich w Horodence i w obszarze Oddziału Buczacko-Zaleszczyckiego.«

„II. Sejm przeznacza z funduszu krajowego sumę do wysokości 10.000 zł. w celu wprowadzenia w życie dwóch szkół powyżej wymienionych.“

Po przemówieniu pp. Lenartowicza, Grossa, Antoniewicza i sprawozdawcy zabiera głos p. Gross co do faktycznego sprostowania.

Marszałek odracza rozprawę szczegółową nad wnioskiem komisji do następnego posiedzenia, które się odbędzie we wtorek 17. października 1882 o godzinie 11. przed południem z następującym porządkiem dziennym:

Porządek dzienny 27. posiedzenia 5. sesji IV. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie we wtorek dnia 17. października 1882 o godzinie 11. przed południem.

1. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zapewnienia stałej rocznej subwencji c. k. szkole muzycznej w Krakowie. — Sprawozdawca p. Pietruski.
2. Dalszy ciąg rozprawy w sprawie założenia niższej szkoły rolniczej w Horodence. — Sprawozdawca p. Polanowski.
3. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zezwoleniu na pobór opłat od napojów spirytusowych i piwa następującym gminom: 1. Dolina, 2. Gorlice, 3. Rohatyn, 4. Oświęcim i 5. Buczacz. — Sprawozdawca p. Smolka.
4. Sprawozdanie Wydziału krajowego o zezwoleniu gminie miasta Żółkwi na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina, a gminie miasta Podhajce na pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa, tudzież opłaty po 1 zł. od 100 kilogramów nafty. — Sprawozdawca poseł Smolka.
5. Sprawozdanie Wydziału krajowego o przyznaniu prawa do poboru wyższych dodatków do podatku gminom Brzeszcze, Bór wilkowski i Kruki. — Sprawozdawca p. Smolka.
6. Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie fundusów szpitali Krakowskich. — Sprawozdawca p. Paszkowski.
7. Sprawozdanie komisji lustracyjnej o sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego za czas od 1. lipca 1881. — Sprawozdawcy: Wolański Władysław, Krukowiecki, Haller, Wasilewski, Towarnicki, Gross (generalny sprawozdawca).
8. Sprawozdanie komisji budżetowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie przyznania inżynierowi-górnikowi przy Wydziale krajowym praw przyznanych inżynierom i konduktorom dróg krajowych. — Sprawozdawca p. Stadnicki.
9. Sprawozdanie komisji kolejowej o przedłożeniu rządowem tyczącem się budowy w pobliżu kolei żelaznych. — Sprawozdawca p. Spławiński.
10. Sprawozdanie komisji kultury krajowej o wniosku posła Grossa w sprawie reformy ustawy o opodatkowaniu przemysłu gorzelnianego. — Sprawozdawca p. Gross.
11. Sprawozdanie komisji budżetowej o budżecie krajowym na rok 1883 a w szczególności o preliminarzu krajowego funduszu szkolnego na rok 1883.

Koniec posiedzenia o godzinie 3. minut 20 po południu.

We Lwowie dnia 18. października 1882.

Marszałek krajowy :

Zyblikiewicz w. r.

Sekretarze :

Czaykowski Alfons w. r.

Turzański w. r.

Spis petycyj

wniesionych po dzień 16. października 1882.

719. Adam Kachnikiewicz nauczyciel, przez p. Kamińskiego o zaliczkę na płacę.
 720. Antonina Zielińska, przez p. Bartmańskiego o zapomogę.
 721. Jan Gabiński przez p. Jana Czaykowskiego o zapomogę.
 722. Domicela Ceglecka przez p. Towarnickiego o zapomogę na wykształcenie głuchoniemego syna Feliksa.
 723. Gmina Kruszelnica przez p. Bazylego Kowalskiego o przeniesienie jarmarków z dni świątecznych na powszednie.
 724. Komitet gal. Towarzystwa gospodarskiego przez p. Grossa w przedmiocie sprzedaży soli.
 725. Gmina Cebłów przez p. Polanowskiego o zasiłek na dokończenie budynku szkolnego.
 726. Wydział powiatowy Tłumacz przez p. ks. Sawę w przedmiocie mylnego wymiaru podatku gruntowego.
 727. Gmina Wola raniżowska przez p. Tyszkiewicza o rewizję budynków celem dokładnego ułożenia podatku domowo-klasowego.
 728. Wydział powiatowy Brody przez p. Jaworskiego w przedmiocie wprowadzenia nowych form egzekucyjnych celem ściągania podatków.
 729. Gmina Mikołajowice przez p. Jana Stadnickiego z prośbą, by jej wolno było opłacać podatki do kasy gminnej w tej miejscowości.
 730. Obywatele miasta Wieliczki przez p. ks. Chełmeckiego w sprawie zniesienia prawa propinacyi w tem mieście.
-